

A HETEDIK PECSÉT FELTÖRÉSE

A HETEDIK PECSÉT FELTÖRÉSE

(Az Eg. Birodalmi Könyvtárak Rendje
1925. évi 17-ig tartó

„Levendészedői Perigósi” történelmi alapján)

„Amikor keltette a hetedik pecsétet,
csend lett a mennyben,
egy égi felőrlés.”
(Jelenések Könyve 8:1.)

A HETEDIK PECSÉT FELTÖRÉSE

Előszó

Tíz év Olvasó

A HETEDIK PECSÉT FELTÖRÉSE

(Az Égi Birodalom és a Teremtés Hierarchikus Rendje
az 1995. tavaszától 1998. október 17-ig tartó
„Lecsendesedési Periódus” történései alapján)

„Amikor feltörte a hetedik pecsétet,
csend lett a mennyben,
úgy egy félóra.”
(Jelenések Könyve 8.1.)

ELŐZMÉNYEK ÉS TÖRTÉNESEK AZ ÉGI BIRODALOMBAN

Tisztelt Olvasó!

A címben jelzett időszakban, az ezredvégi történésekkel szerves összhangban és azok aktív részeként, Teremtőnk akaratából, emberi közreműködés és beavatkozás nélkül, az Égi Birodalom: megnyilatkozott.

E sorok írója a kezdeti örömteli tapasztalatokat követően, elkötelezettséggel és bizonyossággal fordult a történések felé, sejtve, hogy alig akad majd ember, aki ezeket érzéklni képes, fontosnak tartja és fel is jegyzi.

Jelen megtapasztalás a Valóság valamely más, megszokottól eltérő aspektusán keresztül történt, emiatt a történéseket tolmácsolni szükséges, mert embernek az alábbi nézőpont jelen világunkban szokatlan lenne.

Hogy a megszokottól eltérő nézőpontok is létezhetnek, azt talán nem szükséges igazolni. Ehhez elegendő bizonyosság, hogy az ember emberként, a szöcske pedig szöcskeként szemléli a világot, s ez legfeljebb fordított esetben okozhatna problémát. Látszólag, de csupán látszólag, ugyanezt teszi a fizikus, kémikus, biológus és az orvos is. Esetükben ugyanannak a Valóságnak mindegyikük más és más kérdést tesz fel, s kérdéseiknek megfelelően, ugyanaz a Valóság más és más feleletet fog adni. Az alábbi vizsgálatok asztrálfizikai vonatkozásúak, s *az életnek ez a minősége már nem az anyagi világhoz tartozik*. A kutatások jelen asztrálfizikai formája nem igényli a tudományos támogatást, hiszen önmagának alapvetően nem tudományos szemléletmódot választott. Kérdéseivel és a kérdésekre kapott válaszaival az anyagi világ és a felsőbb dimenziók tengernyi kapcsolata közt próbál eligazodni. Ezt nemcsak hogy könnyedén megteheti, de

kötelessége is megtenni, mivel a felsőbb világok azonos asztrál-fizikai törvények szerint működnek s kapcsolódnak egymáshoz és az anyagi világhoz. E kapcsolatban pedig – anyag, energia és gondolat – valahol ugyanazt jelentik.

Valamennyi dimenziónak létezik egyszerűsített vetülete és tükröződése is, s csupán megállapodás kérdése, hogy e jelenségeket és egyszerűsítéseket milyen néven illessük. Megannyi Jelenvalóság az emberi TUDAT fejlesztésének, alakításának és alakulásának szolgálatában áll, s ezen egyszerűsítések célja, hogy az emberiség is olvasni legyen képes azt a tökéletes szimbolizmust, amely bármikor reprodukálható.

E jelenségek váltig hasonlatosak ahhoz, mint amikor a Fény, megtörve, egyik tükörről a másikra vetül. Ily módon pedig azt még a sokadik tükör is igazolni képes, hogy valahol valóban létezik a Fény!

A magasabb világokban fellelhető egy gyermetegen őszinte kódrendszer, amelyet tán nem is lenne célszerű közreadni, mert mi sem valószínűbb, minthogy a haszonelvű emberi faj nyomban visszaélne vele. E kódrendszer lényegi alapja az a bűgócsiga-szerű magnetikus energia-alakzat, amely önmagát gerjesztve, bármelyik világban és dimenzióban megnyilvánulhat. E jelenség olyan lehetőségeket képes biztosítani a kérdező ember számára, amelyet mi igen régóta nem használunk, bár az emberi faj ezer évekkal ezelőtt ezzel az érzékeléssel tökéletesen tisztában lehetett.

Tudományos eszközökkel igazolhatatlan, hogy az Égi Birodalom Hierarchikus Rendje, Égi Atyánktól lefelé sugárzódva pontosan olyan, mint amilyen sorrendben itt megfogalmazást nyer. De ez a sorrend éppen olyan, mint amilyennek – tudtunkon és akarattunkon kívül –, 1995. és 1999. között megnyilatkozott.

Jóllehet, hogy ez nem a teljes Hierarchia, hogy ezzel feltehetően egészében még nem tárult fel a Mennyek Országá, hogy

e felépítés más egyéb szempontból tán túltengően bonyolult és a világhitek tanításaival esetleg nehezen hozható összhangba, ez mégsem „hit”, s különösképpen nem „beavatkozás” szeretne lenni, csupán néhány megtörtént, egyszeri és megismételhetetlen esemény legfontosabb pillanatainak írásos összefoglalója.

Többünk tapasztalatai igazolják, hogy e misztériumi jelenségek rendszerint az egyes világtájakon élő népek tudattartalmának és hitéletének megfelelő minőségben, formában, tartalommal és intenzitással nyilatkoznak meg. Vagyis ugyanaz a Jelenvalóság a keresztény hiteletű területeken feszület, a muzulmánoknál esetleg félhold, a buddhistáknál pedig tán mandala alakját fogja ölteni.

E dimenziók élnek, léteznek, s olykor megnyilatkoznak. Jelenvalóságuk mégsem sért soha senkit – mivelhogy, amikor emberlény egyáltalában felfigyelhet erre –, az illető hitének, tudattartalmának és elképzeléseinek legmegfelelőbb alakban nyilvánulnak meg. S bár jelzett ezredvégi történések kapcsán a lényegük ugyan egyenként és különállóan mutatkozott be, önmaguk élő valóságában talán mégsem annyira elkülönült szintekről és színterekről, hanem inkább minden irányban egymásba fonódó jelenségekről van szó.

Bizonyára elhamarkodott lenne az az álláspont is, miszerint az egymást felfelé követő lépcsőfokok – mivelhogy ily módon nyilatkoztak meg – minden továbblépésnél eggyel több dimenziót is jelentenének.

A megtörtént események sorrendje mindvégig a legszigorúbban megmarad, mert nem ember feladata, hogy a pillanatnyi, sajátos elképzeléseinek megfelelően ezeken bármit is változtasson. Az egyetlen törvényszerű módosítás csupán az lesz, hogy miután értelmeztük a történéseket; az Égi Birodalom feltételezett Rendjét a Teremtőtől kezdve próbáljuk majd megfogalmazni. Vagyis bár a történések „lentől-felfelé” zajlottak, a

végső következtetést „fentről-lefelé” fogjuk majd áttekinteni.

E feljegyzések annak biztos tudatában nyertek megfogalmazást, hogy az ezredvégi események lavinaszerű gyorsulása folytán az összemérség tudattartalma – önakaratunkból – már képtelen lenne módosulni, a társadalmakat az egészségesebb tudati és létállapotok nemigen érdeklik, s ezeket úgyszem vének észre. Immár az ember csupán azzal az eséllyel számolhat, hogy amennyiben az emberiség összességének tudattartalma egyelőre nem is módosulhat, az EGYEDI EMBERI TUDATOSSÁG előtt mégis folyamatosan nyitva áll az út!

A homo-sapiens története során első ízben, a Szárnyas Dimenziók, nem emberi kezdeményezésre: megnyilatkoztak. Megnyilatkoztak, hogy ily módon még egy utolsót alakítva lelkiségünkön, sorra visszavonuljanak, s rövid időre abbahagyják az emberről való gondoskodást. Ahogyan pedig sorra csendesedtek el a Dimenziók, s vonultak ki az ember „égi” környezetéből e segítő szándék megbízottai, oly módon csendesedett el – rövid időre – az Asztrál-Horizont.

E változások mindenütt a Földkerekségen egyidejűleg zajlottak ugyan, e csekélyke terjedelmű visszaemlékezésben mégis csupán a keresztény hitvilág alapjaira támaszkodhatunk, s más hitek misztériumaival nem keressük az analógiákat, hiszen ez nem a mi dolgunk. Egyéb hitek követőinek mégis megadatik az a lehetőség, hogy e történéseket végigolvasva, az ebben szereplő elnevezéseket a saját hitéletüknek megfelelően módosítsák.

Amint immár tisztázni sikerült, e történések a Kárpát-medencében, akaratunkon kívül, a közép-európai hitélet fogalmihoz igyekeztek igazodni. Mégis, más hitek képviselői is elérhetik, hogy az olvasottakon elgondolkodva mindezek lényegét, s az egyes felmerülő fogalmakat a saját nyelvezetükre szabadon lefordítsák.

Az Asztrál-Horizonton megnyilvánuló, s a Teremtés magasabb fórumainak létét igazolni hivatott fények, ízek, zajok, aurák, színek, illatok, magnetikus vibrációk és érzés-élmények természetesen e magasabb fórumokkal egyáltalában nem azonosak! A jelenlétükre utaló energiatípusok (legyen bár fény, íz, illat, aura vagy vibráció), csupán csak oly mértékig képesek jellemezni e világokat, mint amilyen mértékig egy embert jellemezhet a szívdobogása, a vércukra, a lélegzetvétele vagy a lábnyoma. Bármit találunk azonban ki, mindezek annyit bizonyítanak igazolnának, hogy az illető jelenség valóban létezik.

Meglehet, hogy az ezredvégi történések kapcsán egymást követő Megnyilvánulások sora sokak szerint talán nem teljes, mások esetleg szívesen cserélnék fel imitt-amott a sorrendiséget, s akadhat, aki szíve szerint némely jelenséget kihagyna a felsorolásból. Bizonyos, hogy valahogy mindannyiuknak igazuk lehet. E sorok írója csupán arra vállalkozhatott, hogy feljegyezze azt, ami megtörtént. S amennyiben Teremtőnk ezt így látta helyénvalónak, a sorrendiség ily módon nyilvánult meg.

Maga az érdemi felsorolás nem lesz túlságosan terjedelmes, mondhatni: a „körítés” tán több, mint a lényegi részek összessége. Mégis, valahol a tartalom mögött próbáljunk arra gondolni, hogy ami lezajlott, mindaz értünk, esendő emberekért történt.

Jelen érzékelési módok szokatlan sajátossága, hogy a tiszta érzékelésbe „bezavar” az e témakörökön dolgozók valamennyi lelki rezdülése, öröme és bánata, gondolata és cselekedete, bezavarnak a hangok, fények, színek s az időjárás. Elnézést kérek hát, amiért a megtapasztalások és sugárzó energiák tiszta átvitele érdekében e rövid leírat lektorálatlan és stilizálatlan maradt.

Szőke Lajos

**AZ ÉGI BIRODALOM LAKÓINAK
MEGNYILVÁNULÁSI ÉS
VISSZAVONULÁSI SORRENDJE
AZ 1995. TAVASZÁTÓL
1998. OKTÓBER 17-IG TARTÓ
„LECSENDESEDÉSI PERIÓDUS”
ALAPJÁN**

ŐSPRINCÍPIUMI ANGYALI LÉTEZÉS

Ők nyilvánultak meg, s vonultak vissza – elsőként. Valahol az őrangyalaink után, s a kontinensek, népek és természeti jelenségek angyalai előtt létezhetnek mindazok az ősprincípiumi karaktersugárzások, amelyek közreműködésének eredményeképpen egy-egy emberi jellemforma, karakter, tulajdonságsor, s egy-egy beteljesített földi életút összeáll. Róluk tudni érdemes, hogy *élő emberből egy sem hiányozhat*, s „másságunkat” tulajdonképpen annak köszönhetjük, hogy e karakterjellemzők „százalékos aránya” mindegyikünkben más és más. Ezek az ősprincípiumi, angyali energiák nem mindig éltek ennyire „földközelen”. Alakítottak bennünket, a gondolataink hatására olykor pillanatonként ki-be léptek az anyagi világba és fizikai testünkbe, de azon kozmikus eseménysor hatására, amely 1995. tavaszán kezdett felgyorsulni, az ősprincípiumi angyali karakterek közvetlenül leköltöztek a Földre, vagyis az anyagi világba! Ennek okából érdemes tudni Róluk, hogy a Sors által ránkzúdított életfeladataink segítőt, a jó szándékkal rendelkező és szeretettel teljes szolgálattevőket elsősorban Bennük üdvözölhetjük.

A változások – szórványosan – 1994. telén vették kezdetüket, s 1995. tavaszán váltak általánossá. E megnyilvánulások „Miért”-jére hosszú ideig nehéz volt magyarázatot találni. Az **ŐSPRINCÍPIUMOK** oly módon (is) megerősítették anyagi-világbeli jelenlétüket, hogy leköltöztek saját, ősi tartományaikba, megnyilvánultak minden természetes alapú kődarabban, sziklában és kavicsban, hogy *akkor is* feltétlenül és pillanatonként botoljunk beléjük, ha éppen nem is ez lenne gyarló, földi szándékunk.

1995. tavasztól a legkisebb csigaházra is angyali lény

vigyázott, s a legkisebb patakocskák hídjaira is két, „karakterében” egymástól eltérő angyali lény felügyelt!

Az 1995-től beállott legjelentősebb változást azonban (amely értünk, de nélkülünk történt), jobban körülírnám: Angyali lények csupán csak akkor képesek bennünket érzékelni, segíteni, szeretni, ha *gondolataink* energiái az Asztrál-Horizonton felgerjesztik a magnetikus földi jelenlétüket. Vagyis más szavakkal; örvénylésre sarkallják a háromdimenziós, földi energiaörvény-tükröződésüket. Ez az elv – bár kissé bonyolultnak tűnhet –, valójában roppant egyszerű, s ez: *működésük lényege*. Nos, működésük eme lényegéhez képest 1995-ben az a változás történt, hogy ősi, földi tájegységeikben állandósulva és felgerjedve, *akkor is* hatni kezdtek valamennyi emberre, ha az illető éppen nem gondolkodott, avagy e tanításokat semmiképpen nem óhajtotta észrevenni.

Az emberi világban az **ŐSPRINCÍPIUMOK**, a történelmünk során mindaddig híven teljesítették kötelességüket, míg az összemérés magába nem fogadta az egyes karakterek angyali seregeit (ezek, mint tulajdonságok, jellemformáló gondolatok, s érzelmi energiák tán közismertebbek az anyagi világban). Az pedig csak természetes, hogy az emberiség, egy-egy ilyen közös „leckét” jól megoldva, „lélekben” bármikor előbbre léphetett. Ilyenkor, a Teremtő akaratából, egy-egy újabb jellemforma, karakter vagy központi igény lépett a színre, s az emberiség új feladatokat kapott. S miközben lélekben mindegyikünk megdolgozta önmagát, a Sors ügyelt arra, hogy földi színpadunkon ugyanazon események lehetőleg ne nagyon ismétlődjenek.

Az **ŐSPRINCÍPIUMOK** mozgalmas Jelenvalósága közben, tekintettel arra, hogy hozzávetőlegesen három és fél évig voltak megnyilvánult állapotban, néhány fontos esemény is történt:

JELENTŐSEBB, KÖZTES ESEMÉNYEK

✦ 1996. április első napjaiban hatalmas támogatót kapott az emberi világ. Hosszú-hosszú idő után, feltehetően az ezredvégi történésekkel a legszorosabb összhangban, ismét megnyilvánult a Földön a Bölcsesség Szellemi Ősereje.

✦ 1997. márciusa és májusa között, a világ minden tájáról jól láthatóan ragyogott a Hale-Bopp üstökös, szimbolikusan jelezve az anyagi világnak, hogy rendkívül fontos események időszaka következik.

✦ 1997. március 19-én megszületett a Naprendszer 10. Bolygója. Fizikai testét az az újabb princípiumi karakter foglalta el, aki a Vízöntő-Világhónapban az emberiséget meg fogja tanítani a MEGMENTŐ ÉS FELEMELŐ SZERETET-re.

✦ 1997. április 4-én megszületett a Naprendszer 11. Bolygója. Fizikai testét az az újabb princípiumi karakter foglalta el, aki a Vízöntő-Világhónapban az emberiséget meg fogja tanítani a SZÁMONKÉRÉS fontosságára.

✦ 1998. május 8-án, a Nap lemenő sugarai közepette, az Asztrál-Horizonton megnyilvánult Égi Atyánk sugárzásának legközvetlenebb tükröződése. Akkor még e fontos esemény lényegét nem lehetett megfejtetni. Közvetlen Jelenvalóságát szinte „belemagyarázta” mindenbe, folyamatosan érzékelhetővé tette önmagát, s ideiglenesen átvette a visszavonulni készülő ősprincipiumi angyali seregektől a földi időjárás frontok alakítgatásának, valamint az időjárás-tervezésnek a feladatát. 1998. május 8-tól október 17-ig az egekig ragyogtak a hegyek és erdők aurái, az égbolt tele volt hullócsillagokkal, s az ezt érzékelni képes emberek számára mélységes nyugalom áradt mindenfelől. A világ felett – a legszemélyesebben – örködött az ISTEN.

✦ 1998. május 13-án, fantasztikus jelenségek közepette, egész álló napon, 5-10 percenként, a Szeretet újabbnál újabb Hierarchiái rohamozták meg az anyagi világot, s tökéletesen felbolydult az Égi Birodalom. Eszeveszett gyorsasággal peregtek az események, s viharos sebességgel kezdték egymást váltani a kerubok és szeráfok, angyalok és arkangyalok, s ennek másnap és harmadnap sem lett vége. A hatalmas erejű „ kozmikus ” örvénylések ebben a periódusban a Földön megsokszorozták az idegi eredetű problémák számát. A Mennyei Birodalom zaklatottsága csak nem akart szünni, és egészen május végéig tartott. S ekkor derült fény a nagy készülődés legfőbb okára. Pünkösöd előestéjén több mint kétheti káoszt követően, hirtelen csend és rend lett, s a beállott ünnepélyes csendben, hatalmas misztérium vette kezdetét: az égbolton lassan felragyogott a KOZMIKUS KRISZTUS szimbóluma! Isten Fiának tündöklő energiája elárasztotta az emberi világot, elárasztotta az Asztrál-Horizontot, s Pünkösöd hétfőjére a Krisztusi Jel, az örökös szimbólum, Teremtő Atyánk sugárözönének védő ölelésébe került! Boldogság és Béke költözött a Mennyei Birodalomba, s nagy kár, hogy ezt a földi ember nemigen vette észre. Az emberi világ felett, 1998. Pünkösöd napjától, a leghatalmasabb energiákkal őrzt állott az ISTEN, s Egyszülött Fia, a SZERETET!

Nem telt bele két nap, s az Égi Birodalom ismét mozgolódni kezdett. Ugyan már; liturgiánk szerint vajon mi jöhet még?? Jöttek csak, egyre érkeztek a Szárnyas Dimenziók seregei, s kavalkád-szerű tünemények közepette váltani kezdték egymást a legtiszteletreméltóbb energiák. S miközben Égi Atyánk és Jézus Krisztus egyidejű, tündöklő tükröződése állandósult, nyilvánvalóvá vált, hogy KEGYELMI IDŐSZAK lépett életbe a Földön. A „mennyei” kavardás ezúttal június 6-án estig tartott, s

✦ 1998. június 6-án, késő este, a maga tökéletességében elkészülve, felragyogott az ÚJ FÖLD! Miatta volt hát a hatalmas felfordulás! Az az ÚJ FÖLD jelezte jöttét, amelyről a keresztény liturgia oly szépen megemlékezik! (Külön fejezetben, kissé bővebben lesz még Róla szó.)

A Kegyelmi Időszak időközben állandósult, s az Ős-princípiumok Jelnevalósága lassan megkezdte háttérbe húzódását, hogy helyt adjon az Égi Birodalom soron következő dimenzióinak és megnyilvánulásainak. Nos, ezzel az utolsó mondattal egyetemben egy folyvást visszatérő értelmezési probléma vetődött fel: Hogyan szabadna olyasmit feltételezni a Hitünk szerint állandóan jelen lévő megnyilvánulásokról, hogy „megjelentek”, vagy hogy „visszavonultak”? A Teremtő sugárzása, a Szeretet Ereje, az Oltáriszentség stb. folyamatosan „áradnak”, hisz mondhatni: „ez a dolguk”! Ámde a világon egyedülálló módon, az Emberi Gondolat képes még arra is, hogy ezen Isteni Áradás előtt *lezárja önmagát!* Nos, a Kegyelmi Időszak abban különbözött ettől (s csakis erre vonatkozathatóak a „megnyilvánultak, félrevonultak, felváltották egymást” kifejezések), hogy az Asztrál-Horizonton felragyogó Jelenség az emberi tudatot *akkor is* képessé vált át- meg átjárni, ha az emberlény ezt „éppen nem akarta”. Hogy ez mennyire lehet ritka, avagy különleges állapot, azt nem tudhatjuk, de az *1995-ben elkezdődött és 1998. október 17-ig tartó „Lecsenedesési Periódusnak” ez volt az egyik legfőbb sajátossága!*

Nem kétséges, hogy ami bekövetkezett, arra nem annyira a Teremtőnek, hanem inkább az embernek volt szüksége. Hogy ez miért is volt szükséges, azt – utólag – majd csak kitaláljuk. Sokkal érdekfeszítőbb azonban az, ahogyan a három és fél évig tartó történések végkifejleteként, rövid időtartamra, vákuumként kiürült a Mennyei Birodalma, s a

Hierarchikus Rend – Isten és ember között – megnyilatkozott...

No de ennyire ne vágjunk a dolgok elébe! Az Ősprincípiumok tehát három és fél évig voltak megnyilvánult állapotban, s ezt követően kezdték megszervezni a visszavonulásukat.

ARKANGYALOK

Az Asztrál-Horizonton 1998. június 6-át követően egyre bonyolódó hullámzások vették kezdetüket, s ezek időbeni gyorsulása jelentős kozmikus változások közelségére utalt. E kozmikus események peregve és egymásba kapcsolódva, mindinkább gyorsulva folytak, mígnem július 8-án, Hold-Föld-Nap együttálláskor, az Atya és Fiú mindent betöltő, áradó energiái mellett, szerényen megjelent egy **ARKANGYAL**.

Az **ARKANGYAL** Jelenvalóságát követően, Égi Atyánk és Jézus Krisztus folyvást jelenlévő sugárzása mellett igen gyakori vendéggé vált a Bölcsesség, az Őstudat, s az Emberi Asztrál-volumen, ámde az **ARKANGYAL** folyvást jelen maradt.

1998. július 21-én este ismét megjelent a hetekig – ideiglenesen – megszűnt földsugárzások alapvető rendszere, s az Ősprincípiumok, sorra kilépve földi tartományaikból, a tájegységek szikláiból és a sok-sok féle formátumú morzsalékos kőzetből, megkezdték szolid háttérbe húzódásukat. S akkor, az egyik megüresedett kódarabban, megérezhettem a világ egyik legcsodálatosabb vibrációját. A követ kézbe fogva, s beleszédülve e csodálatos örömmérésbe, többen is megtapasztalhattuk, hogy a Föld kőzeteiből az **ARKANGYALOK** köszöntése kezdett áradni!

Tekintve, hogy az Ősprincípiumi energiák 3 és fél évig voltak jelen, az **ARKANGYALOK**-kal kapcsolatosan is hosszabb lélegzetvételi periódusra készültünk fel (ami persze nem következett be). Munkatársaimmal figyelni kezdtük, hogy 12 spontán kiválasztott kódarabba vajon milyen gyorsasággal lépnek be az **ARKANGYALOK**. A szisztematikus

érzékelés a következő eredményre vezetett: Július 21-én estére az egyik kődarabban már **ARKANGYAL** volt. Július 22-én távozott el az utolsó Ősprincípium is a kövekből. Július 22-re már kettőben volt **ARKANGYAL**, éjszakára négy, 23-án délelőttre hét, 24-én délelőttre pedig tizenegy kő energiaszintje értékelődött át „arkangyalivá”. A tizenkettedik, utolsó kő sugárzása július 29-re változott át. Vagyis a Földön az **ARKANGYALOK** átvették az ősprincípiumok feladatkörét, s minden energiájukkal, valamennyi lehetséges irányból megkezdték tudatosságunk formálását. E hatások augusztus 18-án hatalmas erővel kezdtek áradni, amely azt volt hivatott jelezni, hogy küszöbön áll egy újabb változás.

Jómagam ekkor kezdtem gyanakodni, hogy a magasabb világokban megnyilvánuló, erősödő, gyengülő majd visszavont tükröződések, s földi világba vetített ragyogásuk mögött – esetleg – a hetedik pecsét feltörésének előkészítése zajlik.

Még valamihez hozzá kéne szoknunk: valahányszor változás állott be a magasabb világokban, azt a leghívebben előre jelezte, hogy a Krisztusi Jel az Asztrál-Horizonton gyors ütemben növelni kezdte méretét.

KERUBOK

Azon furcsa átmeneti állapot állott be, mely szerint az Atya, Fiú és Arkangyal sugárzása maradt, nemritkán csatlakozott hozzájuk az Őstudat és Bölcsesség, s mellettük „csak úgy”, megjelent egy **KERUB**. E „tömény” Jelenlét augusztus 22-ig, a gyűrűs napfogyatkozás pillanatáig tartott. A napfogyatkozás csillagászati pillanatában(!) az Arkangyalok a Föld közeteiből maradéktalanul kiléptek. S örömmámorukat folyamatosan árasztva, az Asztrál-Horizont periferéiára húzódtak, hogy segítsenek a parancs végrehajtásában: miszerint a Dimenziókat lassan el kell csendesíteni. Egyidejűleg a világba fokozott energiával kezdett áradni a Szeretet, megjelent Isten Lelke; a Bölcsesség, s a Krisztusi Jel fantasztikus méretűre növekedett. Mindez a gyűrűs napfogyatkozás pillanataira volt kisarkítva, s bizonyos, hogy abban a pillanatban, szerte az emberi világban, igen jelentős (tudati) átváltozások történtek. Augusztus 22-re pedig a Föld közeteibe, s az ősprincípiumi tartományokba **KERUBOK** költöztek.

E naptól folyamatossá vált a Teremtő, a Krisztusfiú és a **KERUBOK** egyidejű sugárzása, s mindez augusztus utolsó napjáig tartott. A **KERUBOK** állandósága mellett olykor megnyilvánult a Bölcsesség s az Őstudat. A misztériumokból tudvalevő, hogy a **KERUBOK** eléggé harcias energiát képviselnek, s különösképpen augusztus legvégére, szaporodni is kezdtek a fejfájós és gyomorpanaszos emberek. A **KERUBOK** energiái, különösen, ha olykor pillanatokra megnyilvánult az Emberi Asztrálvolumen, emberek százazrei számára a legnyilvánvalóbban gyomorfacsaró érzéseket jelentettek.

SZERÁFOK

1998. augusztus 31-én délután egyidejűleg hárman érzékeltek, amint az emberi világot néhány perc alatt elárasztotta egy csodálatos energia! Boldogító érzések közepette „repeszek” az emberek, de nemigen érthették, hogy mi történik velük. Mosolygós, gyönyörű délután volt, s többen abban a hatalmas, szimbolikus kegyelemben is részesülhettek, hogy az örömrészlet jelentkezése pillanatában, országunk egyik legmagasabb csúcsáról lefelé jövet, a **SZERÁFOK**-hoz hasonlatosan, az „energiaözön” pillanataiban a magasból „letekinthettek” a nyughatatlan emberi világra.

A Föld kőzeteiből a Kerubok szeptember 1-re léptek ki, s e naptól a **SZERÁFOK** energiája alakította az emberiség lélekbéli érési folyamatát. Egyetlen katasztrofális nap adódott Jelenvalóságuk során: Amikor is az Atya, Fiú és **SZERÁFOK** mellett az Emberi Asztrálvolumen is megnyilvánult, s ez az emberi világban hasogató fejfájások tömegét okozta. Gyakoribb volt szerencsére, hogy a **SZERÁF**-sugárzáshoz, az Atya és a Fiú örömsugárzásán kívül az Őstudat és a Bölcsesség energiája társult, s ez bizony megrendítette az emberi szíveket.

Ez az örömrészlet szeptember 9-ig tartott, aminek utána a **SZERÁFOK** a Föld lakóitól csendesén búcsút vettek. Távozásukat megelőzően a Krisztusi Jel jóelőre jelezte, hogy változás közeleg.

ÖRÖKKÉVALÓSÁG

A kereszténység írott hagyatéka a szeráfi léttel véget ér. Hitünk a felsőbb stációról nem nyilatkozik. Vajon az Égi Birodalomban ki és mi következik utánuk?

Nos, Égi Atyánk jóváhagyásával, nem ember közreműködése által, a Soron Következő megnyilatkozott!

A Dimenziókat folyamatosan az Atya és Fiú Szeretete fogta át, s mellettük tükröződve, egészen furcsa párosítás jelentkezett: Egymást váltva a Bölcsesség, az Idő, az Emberi Asztrálvolumen, s az Őstudat vibrációja és energiája töltötte be a köztes tereket.

1998. szeptember 9-én pedig, a Krisztusi Szeretet legérzékenyebb megnyilvánulása perceiben, az esti órákban, a szeráfi energia diszkrétén visszavonult, s helyében felderengett a várva várt, rejtélyes Szellemi Erő, amelyről semmit nem sejtettünk...

Hát dehogynem! De ahhoz meg kellett nyilvánulnia, hogy meglepetten rádöbbenjünk: hiszen egyéb más nem is következhetett volna! Mert az Asztrál-Horizonton szelíden kirajzolódott az **ÖRÖKKÉVALÓSÁG!**

A szeráfi létezés után tehát az **ÖRÖKKÉVALÓSÁG** állapota következik. Energiájának jelenléte szeptember 9-től állandósult, s hosszú-hosszú ezerévek után az anyagi világba vetítette önmagát.

AEVUM (ÉVUM)

1998. szeptember 15-én, a Jupiter csillagászati együttállásakor a földi energiamezőkben jelenlévő, s az Asztrál-Horizonton is ragyogó Krisztusi Szeretet hirtelen fokozottan áradni kezdett. Ezzel egyidejűleg az Örökkévalóság Szellemi Energiája néhány perc alatt legerjesztette önmagát, s kilépett az anyagi világból, hogy az emberiség lélekbeni átalakítását valamely Más jelenségnek adja át. A megnyilvánuló szeretetrezgések ismételten egy eleddig ismeretlen energiát hoztak magukkal, amely nyomban kiterjeszkedett az Asztrál-Horizonton, s mindenütt a világban elfoglalta az Örökkévalóság helyét. A jelenség, igen hosszadalmas próbálkozásokat követően is, kizárólag és csakis az **AEVUM** elnevezésre hallgatott. Ettől kezdve folyamatosan, nap mint nap, Égi Atyánk, a Krisztusfiú és az **AEVUM** tükröződéseit lehetett érzékelni, s gyakorta vendégeskedett Náluk a Bölcsesség magnetikus megnyilvánulási formája.

AEVUM annyit jelent: Kezdettel bíró (teremtett), de nincsen vége. **AEVUM** annyit jelent: „Aminek egyszer volt kezdete”, s e kezdetet követően a Jelenség a továbbiakban: Örökkévaló!

Az **AEVUM** Jelenség napjaiban a Krisztusi Feszület Élő energiája naponta erősítette intenzitását, ami biztos jele volt annak, hogy adott pillanatban az emberiség tudatállapotára nagyintenzitású lelki energiák hatottak.

1998. szeptember 21-én, Hold-Föld-Nap együttálláskor a Krisztusi Kereszt az **AEVUM** jegyében utoljára szélesedett ki, mert már az ajtóban kopogtatott a következő Őserő.

ÖSSZHANGZAT

Valahogyan már vártuk. 1998. szeptember 21-én olyan energiakifényesedés jelentkezett, melynek sugárzástól azon nyomban következtetni lehetett a nevére, s le lehetett olvasni Szellemi hovatartozását, s Lényegét. Mert gyönyörűségesen rendezett kontúrokkal, a duzzadó rózsabimbóhoz hasonlatos alakban, az **ÖSSZHANGZAT** jelent meg!

E Megnyilvánulás egyéb más megnevezésre egyáltalában nem reagált.

Eddig, kivétel nélkül valamennyi változás csillagászati égitest-együttállások időpontjában történt. S miközben diszkréten egyre csendesebbé vált az Asztrál-Horizont, s szünni kezdtek a szorgalmas segítők seregei Isten és ember között, e napokban Égi Atyánk és a Krisztusi Szeretet által közrefogott **ÖSSZHANGZAT** uralta az emberek gondolatait a Földön. Hogy akadt-e az emberi világban, aki ennek ellenére gonoszkodott? Természetesen! Hisz akinek közülünk erre jár a tudata, képtelen egyebet tenni. Az azonban elvitathatatlan, hogy e periódusban az **ÖSSZHANGZAT** a dolgát végezte közöttünk és értünk.

A Krisztusi Feszület kiszélesedésén és intenzitásnövekedésén kívül volt még két szimbolikus jelzés, amelyet a Mennyek Birodalma előszeretettel alkalmazott: A Változások beálltanak pillanatát igen sok esetben, hirtelen, „semmitől” támadt, néhány másodperces szélroham jelezte, s az ezt megelőző 5-10 másodpercben nagyhirtelenül elhallgattak a madarak, a négylábúak, s olykor még az emberek is.

KEZDET

1998-ban, a Szentlélek évében, az Atya és Fiú megnyilatkoztatta az Isteni Hierarchia felépítését és Rendjét. Nem vakmerő feltételezés, miszerint a Hierarchikus Létezés – szintjeit, minőségét, feladatkörét s az Örökkévalóság különféle dimenzióit illetően –, ennél jóval bonyolultabb felépítésű. Megnyilatkozniuk azonban ez alkalommal csupán azoknak kellett, aki e stádiumban még segíthették a jövőképünk alakítását, s egy rövidke szembesülés időtartamára a tudatunk s a Dimenziók elcsendesését.

„... csend lett a mennyben, úgy egy félóra...” – áll a Bibliában, s mi lassanként ehhez az állapothoz közeledtünk.

1998. szeptember 25-én reggelre, a Merkúr-Föld-Nap együttállás perceiben olymértékben szélesedett ki az Asztrál-Horizonton ragyogó Krisztusi Kereszt, hogy a benne feszülő energiáktól szinte felismerhetetlenné vált. Ekkora beavatkozás ebben az évben még nem történt!

Az Atya és Fiú tükröződése lüktetve, pulzálva nyomták a tudati és érzelmi energiákat az emberiség görcsbe állott agya felé!

Délelőtt 11 órakor nagyhirtelen visszahúzódott az energia, s a feszület visszanyerte gyönyörű formáját. Az Összhangzat, beépítve önmagát az elkövetkezendő történések színterébe, pillanatok alatt távozott, vagy érzékelhetőbben: elcsendesedett, hogy helyébe lépjen a **KEZDET!**

A **KEZDET** igen nehezen adta meg magát. Végigragozva a szótárt, áttekintve a Bibliát, nem sikerült olyan kifejezést találni, amelyet megnevezésül elfogadott volna. Szerencsére, mint mindig, ezúttal is szemfülesek voltak a Felsőbb Dimenziók, s

szemem elé tárták e jelenség nevét: – Mi a csuda hiányozhat még? – rágódtam. – Hiszen a Történet első mondatánál is szinte már előbbre vagyunk!... S ekkor felragyogott a legelső szó: „Kezdetben...” Ez az! Az ezúttal megnyilvánult energia tehát a **KEZDET** energiája, a **KEZDET** impulzusa! Formája, továbbá különös és megnyerő energiasugárzása igen intenzív energiataralomra utalt. Ő tehát a **KEZDET!** Mi sem természetesebb, minthogy a beazonosítását követően előrukkolt, s energiaszintje a sokszorosára növekedett. (Egyébként valamennyi sikeres „beazonosításkor” mindig ugyanez történt, s az Égi Birodalom ily módon igazolta vissza, ha okfejtésünk logikája célba talált!)

ŐSKEZDET

1998. szeptember 29-én a Kárpát-medencében földre ereszkedve, gyors iramban, gomolyogva kezdték kergetni egymást a fellegek. A hegyek és a dombok már a reggeli órákban ködbe veszttek, permet szitált, s az emberfia a legkisebb dombokon is sűrű felhőbe került.

Viharos, szeles, hideg szitálásban 6-8 méterre lehetett csupán ellátni. A misztikus, mégsem balsejtelmes, s korántsem vészjósló állapot, mely inkább borzongással teli csodálattal töltötte el az embert, a késő délutáni órákig tartott, estére pedig megrendült a föld. S miközben átélhettük a legnyilvánvalóbb szimbolizmus állapotát, hangosan ezt kellett mondanom: „Vajúdik a Föld!”

Akkor még nem volt nyilvánvaló, de estére immár egyértelművé vált az ezúttal bemutatkozó Szellemi Erő neve és hovatarozása: Ezen a délelőttön az **ŐSKEZDET** mutatkozott be nekünk!

A kezdet: ha valaki a startvonalnál jelt ad az indulásra.

Az **ŐSKEZDET**: amikor valaki felfesti a startvonalat, meghatározza a célt és a játékszabályokat...

Már a hajnali órákra nyilvánvalóvá vált, hogy szeptember 29-e az Emlékezés napja lesz. Kényszer-erő hatására felkerestük Blaha Lujza, Jókai Mór s Gül-baba síremlékét, a csobánkai Szentkutat, Gizella királynő nyugvóhelyét, az óbudai és a solymári kálváriákat. Mindezt egyetlen nap alatt, mégis éreztük, hogy nyugtalan marad a lélek. Mert az **ŐSKEZDET** állapota nyilvánult meg háromdimenziós, térhatású és a legelőbb képek formájában! **ŐSKEZDET** állapota volt, s az egyik legszebb kálváriadomb tetején át-

élhettük, ahogyan a Nap végre áttöri a gomolygó fellegeket!

Erők gomolyogtak a térben, s az Erőknek végre eszükbe jutott, hogy összefogjanak.

Mindez persze csupán keveseknek szóló információ volt. (Vajon hányan figyeltek fel erre? Vajon ki vette észre?) Ezen „világi” események során olyan produkció játszódott le, amely érzékeltetni volt képes, hogy az **ŐSKEZDET** állapotának megtervezése és létrehozása még Isten kiválasztottjainak, a Szellemi Létezőknek is kemény feladatot jelentettek.

E szint váratlanul nyilvánult meg – akár az előtte lévők –, de vajon kinek jutott volna eszébe felfogni, hogy a menetrend szerinti Kezdetet megelőzően szükség van egy **ŐSKEZDETRE** is? Hát: így történt, s immár vártuk a következő stációt...

SZŰZ MÁRIA

Boldogsággal tölt el, hogy ezt az oldalt írhatom! Ismeretlen terepen járva, ismeretlen vizeken hajózva, nem volt könnyű legyűrni a kétségeket, hogy ami eddig bekövetkezett – legyen bármilyen szép is, de vajon igaz-e? Hisz ilyen közvetlen emberi megfigyelésre még a próféták idejében sem adódott lehetőség, vagy ha adódott is, mire visszavergődtek az anyagi világba, a felét elfelejtették a történeteknek.

S akkor, október 4-én délelőtt, szelíden felderengett **SZŰZ MÁRIA** Jelenvalóságának legközvetlenebb tükröződése! De jó érzés is volt megtapasztalni! Végre, ismerős Életszentség! Eljött, hogy áthidalja a padló nélküli mélységeket és az irányfény nélküli magasságokat. S ha ilyenformán a szeráfi létezésig igaz volt a sorrend, s most elérkeztünk volna az Isteni Sugárzásokig, akkor ez felettébb megnyugtató!

1998. október 4-én az Őskezdet visszahúzódott, s helyt adott a már ismerős Tündöklés kiteljesedésének. Több példa is igazolja, hogy e szempontból a „rég” és az „új”, a távozó és az érkező hosszú távon is békésen megférnének egymással, hiszen a Mennyei Birodalomban egyidejűleg összedolgozik minden és mindenki. Ami ezúttal történt, az Más volt! Az érkezést és a távozást tőlük független, felsőbb Törvény kényszerítette ki. Annyit ehhez mégis szükséges hozzáfűzni, hogy **SZŰZ MÁRIA** eddig is közöttünk – és értünk – élt, hiszen az ember iránti elkötelezettsége folytán nem is tehetne másképpen. De október 4-től egészen kivételes és átmeneti időszakra nem csupán akkor vált képessé belépni testünkbe, ha bajban voltunk, örültünk vagy bánkódtunk, hanem jelenvaló energiatükröződése ezúttal a *legközvetlenebbül* belénk sugárzódott.

ŐSTUDAT

1998. október 7-én hajnalban, anélkül, hogy a Krisztusi Feszület megnagyobbodása jelezte volna, s anélkül, hogy csillagászati égitest-együttállás lett volna, Szűz Mária tükröződése szelíden visszavonult, s Helyette megjelent az **ŐSTUDAT**!

Az **ŐSTUDAT**, megjelenése pillanatában a Föld természetes alapú közeteiben, szikláiban is azonnal megnyilvánult, s valamennyi törekvő ember számára nyomban érzékelhetővé vált. Az **ŐSTUDAT**-ról annyit már tudtunk, hogy évek óta fennen hirdeti *nem földi* elkötelezettségét! Az anyagi-világbeli és testet öltött szimbólumai: a Szíriusz B (illetve feltehetően annak az egyik bolygója), s a Föld valamennyi delfinje.

Az **ŐSTUDATI** szakasz a történesek kezdete óta első ízben, a Lecsendesedési Periódus tiszteletreméltó sajátosságára hívta fel a figyelmet. Az Égi Birodalomban két, egymástól elválasztható kategória kezdett nyilvánvalóvá válni:

1. A soron következő Hierarchia képviselőjének megjelenésekor az éppen „leköszönő” és diszkrétan háttérbe húzódó előző Megnyilvánulás a Föld és Ég valamennyi területéről visszavonult, csupán a karakterét és megnevezését őrizte meg.

2. Ezzel szemben a „védett alakzatok” képviselője, akit az emberi gondolat emelt életszentséggé (pl. esetünkben első ízben Szűz Mária), háttérbe húzódva odahagyta ugyan az időjárás-tervezésnek és az emberi tudat alakítgatásának részterületeit, ellenben a saját kultuszhelyein megnyilvánult állapotban maradt!!

ISTEN VILÁGOSSÁGA: AZ IGE

János evangéliumában a legszebben és a legtömörebben megfogalmazást nyert a lényege:

„Kezdetben volt az **IGE**, az **IGE** Istennél volt és Isten volt az **IGE**, **Ő** volt kezdetben Istennél. Minden általa lett. Benne élet volt, s az élet volt az emberek világossága. A világosság világít a sötétségben, de a sötétség nem fogta fel.”

A Biblia kezdeti sorai szerint Isten szólt: „Legyen világosság”, és világosság lett. Isten látta, hogy a világosság jó.

1998. október 10-én reggel az Asztrál-Horizonton a Feszület kiszélesedett, este az Őstudat meglehetősen misztikus körülményeket teremtve visszavonult (annak ellenére, hogy a földi kőzetekből csupán 11-én lépett ki). S még október 10-én az esti órákban az Őstudatot felváltotta **ISTEN VILÁGOSSÁGA: AZ IGE!**

Aznap este bíbor felhő borított mindent, s közvetlenül a föld pereme felett, misztikus fénysávval kezdett derengeni a látóhatár, miközben szemerkélő, szakadozott cseppecskék alakjában bíbor sugarak irányultak a föld felé. Mindez több mint félkör alakban, s ha nem lett volna ez a felhő ilyen óriási kiterjedésű, bárki kijelenthette volna, hogy ez az a felleg, amelyen Isten trónusa áll.

Első ízben fordult elő, hogy az elkövetkezendő jelenség egy teljes nappal előbb foglalkoztatni kezdte többünk gondolatait. Vagyis huszonnégy órával előbb „közölte a nevét”, mielőtt megnyilvánult volna!

Október 10-én este a Földön megnyilatkozott **ISTEN VILÁGOSSÁGA: AZ IGE!** S elgondolkodtatóan tüneményes időjárást tervezett a Kárpát-medence felett.

A FÉNY

Október 13-án hajnalra az Asztrál-Horizonton fénylő Krisztusi Kereszt kiszélesedett, s Isten Világossága egyetlen érzékelhető pillanat alatt átadta helyét a **FÉNY**-nek. Mert az áldás-állapottal felruházott **FÉNY** az, amit tán a legkevésbé szükséges magyarázni.

Amint azt érezzük, **FÉNY** csak egy van: a Meg Nem Nyilvánult ragyogása és tükröződése a megnyilvánult felé.

Attól függetlenül, hogy a többi világvalláshoz képest a kereszténység „búskomor” vallása eléggé mostohán bánik a **FÉNY**-nyel, az egyéni életünk Hitében a **FÉNY**, s annak ragyogása jelentős és örömteli helyet foglalhat el.

Amikor az Asztrál-Horizonton felragyogott a **FÉNY**, immár sejthettük, hogy ragyogása csakis az Őt közvetlenül meghatározó Kozmikus Krisztusból áradhat.

A KOZMIKUS KRISZTUS

Október 15-én hajnalban a Fény Szellemi Ereje visszahúzódott, hogy átengedje helyét egy Nála hatalmasabb energiának. S az Asztrál-Horizonton felderengett, majd erőt, alakot és fényruhát öltött Isten Egyszülött Fiának jelképe: a Kereszt!

Nagy igazságot és igen meggyőző Jelenvalóságot tapasztalt meg tehát az emberiség azon egyszerűnek tetsző tény segítségével, miszerint Fény csakis a Szeretetből származhat!

A **KRISZTUSI SZERETET** a legközvetlenebbül a Matéria sarába ereszkedve, elfoglalta az Ósprincípiumok tartományait, hogy valamennyi lehetséges irányból képes legyen hatni az emberre. Október 15-én hajnalra a Fény visszavonult, s a földi világba a legszemélyesebben leereszkedett **ISTEN FIA**.

Megnyilvánulása e periódusban a legélesebben abban különbözött az eddigi, állandó Jelenvalóságától, hogy e rövid ideig tartó Lecsendesedési Periódus időtartama alatt *akkor is* képes volt egy emberlényre hatni, ha az illető a gondolataival a legteljesebb mértékben „lezárta” önmagát. Persze ezen időszakban is történtek az emberi világban tragédiák, de bízunk abban, hogy a **KOZMIKUS SZERETET** jól tudja, melyikünkre miképpen kell hatnia.

JÉZUS KRISZTUS tehát megnyilvánult, s megnyilvánulása pillanatában Égi Atyánk sugárzásának védő ölelésébe került.

Ezen a napon öröm volt a fővárosban járműveken utazni. A legbensőbb lelki békesség sugárzódott az arcokról, mosolyra fakadtak az emberek, s *igen sokan rákérdeztek arra, hogy „mi történt?”* A lélekben törekvő emberek különösképpen megéreztek e történést, s eufóriás állapotban, szinte a súlyukat veszítve jártak-keltek.

ISTEN LELKE, A BÖLCSESSÉG

1998. október 16-án délelőtt, mindössze egyetlen napi Jelenvalóságát követően, gyors ütemben és ezúttal utoljára kezdett szélesedni az Asztrál-Horizonton a Krisztusi Feszület, hogy a Kozmikus Krisztus, rövid időre visszavonulva, tisztelettel átadja helyét valamely magasabb Megnyilvánulásnak.

S a déli harangszó közben a kereszt-alakzat lényegi része, maximális kiterjedést elérve, egyetlen pillanatra tökéletes négyzetté válva elenyészett, s helyében nyomban felderengett **ISTEN LELKE: A BÖLCSESSÉG!**

„Isten lelke lebegett a vizek felett.”

Alkotó munkája elején teremtette az Úr, ősidőktől fogva, mint legelső művét. Az Idők kezdete előtt alkotta, a kezdet kezdetén, a Föld születése előtt.

Aki megtalálja őt, életet talál, és elnyeri általa Isten tetszését. De aki vét ellene, saját lelkének árt! Benne ugyanis lélek van: Isten erejének tiszta lehellete és a Mindenható dicsőségének tiszta tükre. Bár csak egy, mégis mindent megtehet, s jóllehet magában marad, megújítja a Mindenséget, s nemzedékről nemzedékre betér a szent lelkekbe. Amit most olvashattunk; Salamon király legszemélyesebb véleménye volt!

Sajnos **ISTEN LELKE, A BÖLCSESSÉG** nem él az emberiséggel, mert az emberi társadalmak megvetik és gyűlölik Őt. Ha nagyritkán közénk téved, csakis az arra alkalmas, egyedi ember-lelkekbe tér be.

„Ki ismerte föl valaha is akarodat, ha Te nem adtál neki bölcsességet, és nem küldted el a magasból Szent Lelkedet?”

„A Bölcsesség olyan, mint a neve is mondja; érte nem sokan szoktak lelkesedni... *Maga megy, s megkeresi azokat, akik méltóak Rá.*”

ISTEN LELKE, A BÖLCSESSÉG figyelemre méltó módon az **ÉLETANYA**-kifejezésre is reagált. Feltehetően Ő annak a magasabb etikával rendelkező testvérbolygónknak a patrónus-istenasszonya, ahonnan hajdanában – a Biblia szerint – Isten fiai érkeztek.

Amennyiben az Asztrál-Horizonton **ISTEN LELKE, A BÖLCSESSÉG** jelen van, annak érzékelhetősége, látványa, illata, vibrációja azt jelenti, hogy a nyíló rózsa, vagy ezerszirmú lótosz közepében ott ül az Isten.

Miután ilyenformán **ÉGI ATYÁNK LELKE, A BÖLCSESSÉG** megnyilvánult, alig egy óra múltán a Vele mindig egyidejűleg jelenlévő Teremtő tükröződése kisebbedni kezdett, majd az esti órákra pontszerűvé zsugorodva, nyomban impulzív növekedésbe fordult át. Október 17-én reggelre a nyíló rózsa, vagy ezerszirmú lótosz közepében ülő Isten tükröződése mérhetetlen nagyságúra tágult, mondhatni: mindenestül magába ölelte az eddig őt szolgáló virág-formátumot. A délelőtti órákra a kiterjedés tovább fokozódott, s érzékelhetően át szeretne volna ölelni a teremtett világot.

„AMIKOR FELTÖRTE A HETEDIK PECSÉTET, CSEND LETT A MENNYBEN, ÚGY EGY FÉLÓRÁRA”

Október 17-én hajnaltól Isten Lelke, a Bölcsesség Jelenvalósága során, a Teremtő sugárzása egyre hatalmasabb teret ölelt fel, mígnem a virágszimbólumától elszakadva, átölelte az egész teremtett világot! Nyári időszámítás szerint pontosan 14 órakor, templomi harangzúgás mellett beálló, „semmiből” támadt hirtelen orkánszerű szélroham jelezte a gyorsan zajló változásokat. A Bölcsesség Szellemi Lényege ugyanabban a pillanatban elenyészett, s magával vitte a Teremtő tükröződését is. S amint a fákat tépő hirtelen, orkánszerű szélroham elcsitult, *a tökéletesen kiüresedett Égi Birodalomban életbe lépett a CSEND!* Beállott a **CSEND**, s a Mennyek Országában őrt állt: az **IDŐ!**

Tekintettel arra, hogy egészen véletlenül(?) éppen abban az időpontban száz olyan embernek tartottam előadást, akik közül kb. negyvenen képesek voltak az események és a beálló változások érzékelésére, ennyi változást követően immár csupán a bekövetkező eseményekre próbáltunk figyelni. Közel harmincan voltak képesek a 14 óra előtti állapotban jelenlévő Isten Lelkét, vagyis a Bölcsességet felismerni és beazonosítani, s érzékelték a 14 órakor beálló változásokat. (Egyébként száz főt megdöbbenett a „semmiből” támadt, egyetlen fergeteges, orkán-szerű szélroham.) Együtt érzékelhettük a megnyilvánuló **IDŐ** markáns, „férfias” energia-vibrációját, amely összesen 78 percig volt jelen! S 15 óra 18 perckor, újabb orkánszerű viharos és hideg szélrohammal megérkezett a Szaturnusz angyala! Ismét itt voltak tehát az Ősprincípiumok, akik fél évvel ezelőtt, a Lecsenedesési Períódus kezdetén visszavonultak! A Szaturnusz megérkezte pillanatában az **IDŐ**

szellemi lénye elenyészett, s az Égi Birodalom egyetlen perc alatt benépesült!

Az eseményeket követve több mint harminc erre alkalmas ember pontosan érzékelte a 15 óra 18 perckor, valamint a közvetlenül előtte és utána beálló változásokat, s a régebbi tapasztalásaik alapján nyomban felismerték a megjelenő Szaturnusz angyalát!

A **LECSENDESEDÉSI PERIÓDUS** több mint három és fél évig tartó folyamata, s annak végkifejlete: a Mennyek Országában bekövetkező, rövid ideig tartó tökéletes kiüresedés és **CSEND**, ezzel véget ért! Sejtjük, hogy erre nem az Égi Birodalomnak, hanem valami oknál fogva az esendő embernek volt szüksége. Hiszen az emberi tudattól történt rövid idejű távoltageperceiben, még életünkben bekövetkezhetett a *legszemélyesebb emberi tudattartalmak átvilágítása, a hetedik pecsét feltörése, s a megpecsételés!*

ÖSSZEGZÉS – I.

Próbáljuk áttekinteni a Hierarchikus Rend Égi Birodalomban történő változásainak egymást követő időtartamát!

+ Ősprincípiumok	kb. 3.5 év
+ Arkangyalok	kb. 1.5 hónap
+ Kerubok	kb. 10 nap
+ Szeráfok	kb. 8 nap
+ Örökkévalóság	kb. 6 nap
+ Aevum	kb. 5 nap
+ Összhangzat	kb. 5 nap
+ Kezdet	kb. 4 nap
+ Őskezdet	kb. 4 nap
+ Szűz Mária	kb. 3 nap
+ Őstudat	kb. 3 nap
+ Isten Világossága: az Ige	kb. 2.5 nap
+ Fény	kb. 2 nap
+ Jézus Krisztus	kb. 1.5 nap
+ Isten Lelke, a Bölcsesség	kb. 1 nap
+ Isten	

Tekintsük át a módosulások „sebességét”, vagyis lezajlásuk időtartamát, s ebből egyértelműen kiderül, hogy a változások egyre gyorsuló ütemben zajlottak le.

Majdnem nyilvánvaló, hogy e szimbolikus, rejtett utalás (mármint az egyre csökkenő időtartam), az emberiségnek szól, hogy ily módon felfigyelhesen az események lényegére.

ÖSSZEGZÉS – II.

Állítsuk fel ezek után azt a sorrendet, amely ezen a szé-
dületes ezredvégen – immár „fentről lefelé” –, Isten akara-
tából, megnyilatkozott.

- + Isten
- + Isten Lelke, a Bölcsesség
- + Jézus, a Kozmikus Krisztus
- + Fény
- + Isten Világossága: az Ige
- + Őstudat
- + Szűz Mária
- + Őskezdet
- + Kezdet
- + Összhangzat
- + Aevum
- + Örökkévalóság

-
- + Szeráfok
 - + Kerubok
 - + Arkangyalok
 - + Ősprincípiumi angyalok

-
- + Ember

E fontos esemény során 1998-ban, vagyis a Szentlélek
évében(!), a legfőbb koordináló a Szentlélek volt, s Vele együtt
őrt állott az Idő. Rajtuk kívül – amint a felsorolásból kitűnik –,
az Égi Birodalom 16 szintje nyilatkozott meg.

AMIKOR AZ ASZTRÁL-HORIZONTON A KRISZTUSI FESZÜLET KISZÉLESEDIK

Az emberiség beavatottjainak és az Érdek Nélküli Szeretet-
nek a sokezer éves szimbóluma; a Krisztusi Jel, fantasztikusan
szép és hosszantartó előkészületeket követően, 1998. Pünkösöd
napján állandósult az Asztrál-Horizonton. Közvetlenül az anya-
gi világba kellett lépnie, hogy az érvénybe lépett Kegyelmi
Időszak tartama alatt, a sorra visszavonuló Hierarchiák helyett,
mozgásban tarthassa az emberiség érzelmeit és tudatállapotát.

A felragyogó kereszt jellemzője volt, hogy kontúrjai majd
minden olyan periódusban nagyobbodni és szélesedni kezdtek,
amikor az emberi világban és az Égi Birodalomban – egymással
analógiában –, jelentős változás vette kezdetét.

A kereszt kiszélesedésével és jelentős méretnövekedésével
egyidejűleg minden alkalommal „izgatott” mozgolódás támadt
az Asztrál-Horizonton, s e jelentőségteljes alkalmakkor – a
Szentlélek évében – az Atya és Fiú mellett egymást váltogatta a
Szentlélek, Isten Lelke; a Bölcsesség, Szűz Mária, az Össz-
hangzat, az Idő, az Emberi Asztrálvolumen, az Őstudat, a sze-
ráf, kerub és arkangyali Jelenlét, s maradtak egyenként vagy
együttesen hosszabb-rövidebb ideig.

Tekintsük át felsorolás-szerűen, hogy ezen ezredvégi ese-
mények kapcsán a Krisztusi Energiaimpulzus mely napokon
szélesedett ki és indult növekedésnek:

- 1998. + júl. 22-én, amikor az ősprincípiumoktól a
Jelenvalóságot átvették az arkangyalok.
- 1998. + aug. 22-én, amikor az arkangyalokat
felváltották a kerubok.

- ✦ aug. 31-én, amikor a kerubok helyett megjelentek a szeráfok.
- ✦ szept. 9-én, amikor a szeráfokat feledve megnyilatkozott az Örökkévalóság.
- ✦ szept. 15-én, amikor az Örökkévalóság Szellemi Őserejét felváltotta az Aevum.
- ✦ szept. 21-én, amikor az Aevum helyett megnyilvánult az Összhangzat.
- ✦ szept. 25-én, amikor az Összhangzatot felváltotta a Kezdet.
- ✦ szept. 29-én, amikor a Kezdet helyett megjelent az Őskezdet.
- ✦ okt. 4-én, amikor az Őskezdet visszavonult, s megnyilvánult Szűz Mária.
- ✦ okt. 7-én, amikor Szűz Mária tükröződése szelíden visszahúzódott, s megjelent az Őstudat, a Krisztusi Feszület méretnagyobbodása elmaradt, vagy azt nem vettük észre.
- ✦ okt. 10-én, amikor az Őstudat visszahúzódott, s megnyilvánult Isten Világossága: az Ige.
- ✦ okt. 13-án, amikor Isten Világossága legerjesztette önmagát, s az Asztrál-Horizonton megnyilvánult a Fény.
- ✦ okt. 15-én, amikor a Fény elenyészett, s helyébe lépett a Kozmikus Krisztus.
- ✦ s utoljára okt. 16-án, a déli harangzó ideje alatt szélesedett ki a Krisztusi Feszület, hogy szeretettel átengedje helyét Isten Lelkének, a Bölcsességnek.

Ha számításba vesszük a Krisztusi Kereszt kiszélesedésének és méretnövekedésének (azaz: energiaszintjének és intenzitásának) pillanatnyi értékeit, akkor azt találjuk, hogy a legintenzívebb

energetikai intenzitás-változás Szűz Mária megnyilvánulása-kor következett be! Vagyis a Feszület legjelentősebb megnagyobbodását az Égi Birodalomban Jézus Krisztus esetében a Szűzanya megjelenése váltotta ki!

MEDDIG SZÉLESEDHET AZ ASZTRÁL-HORIZONTON A KRISZTUSI KERESZT?

A kereszt szélesedését olyanformán képzelhetnénk el, mint-ha kétszeres, négyszeres majd nyolcszoros szélességet elérve a kereszt-alakzat egyre „zömökebbé” válna, s tágulása mindaddig folytatódna, míg gyarapodó és vastagodó szárai teljesen be nem kebelezzik a rendelkezésre álló teret, s e deformáció során, egyetlen pillanatra, egy szabályos négyzet alakul ki.

Amint az Asztrál-Horizonton szelíden derengő Krisztusi Kereszt a szélesedése folytán éppen teljes négyzetté alakul, mindannyiszor abban a pillanatban beáll valamiféle változás.

E változás pedig az Égi Birodalmat, az anyagi világot, s az emberiség tudatállapotát egyaránt érinti.

MIÉRT NEM SZEREPEL A FELSOROLÁSBAN A SZENTLÉLEK?

Természetesen elsősorban azért nem szerepel, mert „nem nyilvánult meg”. S vajon miért nem?

Az Égi Birodalom üzenete szerint, az Asztrál-Horizont tükröződése szerint, a pápai határozat értelmében és többünk legszemélyesebb érzékelése szerint az 1998-as esztendő a **SZENTLÉLEK** éve! 1998-ban tehát a Szentlélek kiemelt, koor-

dináló szerepet kapott. Ennek megfelelően, mint az **ATYA ÉS FIÚ LELKE**, mint **SZENTLÉLEK-VÍGASZTALÓ**, s mint az **IGAZSÁG LELKE** a hetedik pecsét feltörésének és a Mennyei Birodalomban lezajlott Lecsenedesési Periódusnak a legfőbb patrónusává vált. A **SZENTLÉLEK** tehát a felsorolásban feltehetően amiatt nem szerepelhet, mert mindvégig, egész esztendőben, valamennyi szinten jelen kellett hogy legyen.

Talán nem is annyira Hit, hanem a legtökéletesebb megtapasztalás kérdése, hogy a megnyilvánuló energetikai és magnetikus térörvényleseinek rajzolata alapján az **IGAZSÁG LELKE**, a **SZENTLÉLEK** tükröződése *galambszárnyakra* (s mint a lélek, a lélek-zés, a légzés gyönyörűséges, örök szimbóluma), egy csodaszép emberi szájra hasonlít. **ISTEN LELKE**, A **BÖLCSESSÉG** pedig nyíló rózsza, vagy ezerszirmú lótusz képében jelentkezik, amelynek közepében mindig ott ragyog a Teremtő sugárzása.

Sugárzási képleteik e „másságát” (legyen szó akár az Igazság Lelkéről vagy Szentlélek-Vígasztalóról, akár pedig Isten Lelkéről, a Bölcsességről) ma már – csupán hazánkban – emberek ezrei képesek érzékelni, felismerni, beazonosítani és átélni.

E Tünemények közös jellemzője, hogy semmiféle kétes emberi szándék, mágia vagy gonoszkodás esetén látható alakban egyáltalában nem jelennek meg.

AZ ELCSENDESEDÉS

A Lecsenedesési Periódus 1995. tavaszán vette kezdetét, s 1998. október 17-ig kissé bonyolultabban zajlott, mint bárki gondolná. A „megpecsételtek” hatalmas tömegei, akikkel személyesen találkozhattam, rávilágítottak a folyamat belső szabályszerűségeire.

Elfeledvén azt, hogy a próféciaák számszerűsített értéke alapján mi elsősorban a száznegyvennégyezer „kiválasztottra” gondolnánk (akikkel valamennyi szekta összes tagja jóelőre azonosította önmagát), ámde az egyszerűség kedvéért: pecsétet, a tudatállapota „minősége” alapján valamennyi ember kap! Közben persze eszeveszett gyorsasággal pecsételnek a gonosz-ság angyalai is, s ne feledjük, hogy a „megbízók” sohasem a gonosz-ság valamely felsőbb vetületei, hanem minden ember esetében a saját legszemélyesebb gondolatai!

A megpecsételés tényei, sok ezer ember esetében, leggyakrabban villámcsapás-szerű megváltozásokként, egyik pillanatról a másikra, az illető kézírásából, ruhadarabjaiból, személyes használati tárgyaiból azon nyomokban, s ezt követően folyamatosan érződtek.

Azon változások során, amelyek a Lecsenedesési Periódus kapcsán sorra bekövetkeztek, rendre előfordult, hogy valamely emberlényre az „éppen jelenlévő” energiaminőség – tudatállapota alapján – „igényt támasztott”; az illetőt a maga részére „megpecsételte”, ámde még az utána következő energiaminőség is tudott rajta valamiképpen alakítani. Ilyenkor, a már „megpecsételte” emberlény esetében, az előző pecsét helyébe érdemlegesebb és értékesebb pecsét került.

Tulajdonképpen pecsétekkel jártunk eddig is, szinte születésünktől kezdve, s e pecséteket a tudatállapotunk „minősége” szabta meg. A Lecsenedesési Periódus kapcsán *általános tendencia* volt, hogy a *törekvő* emberen valamennyi, egymást követő Szellemi Erő tudott alakítani. Ily módon pedig ezekben a napokban igen sok ember szinte naponta új és értékesebb pecsétet kapott! S ha a végső fórumon Isten Lelke, a Bölcsesség úgy ítélte meg, hogy az illető emberre kegyelemből kiárad, akkor ezt az embert az előző „pecsételő” tisztelettel átengedte Neki. Nyilvánvalóvá vált egy furcsa, ámde számunkra régebből megszokott szabályszerűség is: Amennyiben az éppen meg-

jelenő Szellemi Őserőt bárki felismerte, s képes volt a nevének nevezni és beazonosítani, akkor az Égi Birodalom megnyilvánult lakója ezen ember gondolatai közt jelentős helyet kezdett elfoglalni, azaz: ezt az embert alakítgatva, szeretetteljes szellemi társául szegődött.

A VISSZATÉRÉS FOLYAMATA AZ 1995-TŐL 1998. OKTÓBER 17-IG TARTÓ LECSENDESEDÉSI PERIÓDUSBÓL

Elismételni szükséges, hogy az Égi Birodalomban bekövetkezett tökéletes Csendre az Idő őrt álló szellemisége felügyelt. A 78 percig tartó teljes Csendet megtörve, orkánszerű szélrohammal és pillanatnyi jelentős hideghatással érkező Szaturnusz ősprincípiumi angyala érzékeltette, hogy a Csend állapota végetért! Ezt követően ismét élettel és mozgással teltek meg az emberközeli világok, s a Lecsenedesési Periódus ezzel a végéhez közeledett. A visszarendeződés szinte csak egyetlen percet vett igénybe, s ismét rend lett –, legalább a Mennyei Országában.

A KIRÁLYI JELKÉP

Az Égi Birodalom lakóinak megnyilvánult alakját, energialeveleiknek magnetikus fényruháját több szempontból sem szabadna nyilvánosságra hozni. Mégis akad itt valami, amit azért érdemes tudni: Ha megkérnénk egy gyermeket, hogy rajzoljon nekünk egy gyönyörű királyi koronát, akkor egészen biztosan egy többágú, csúcsokkal ékesített, csillagsze-

rű felső kontúrral rendelkező, tetszetős korona készülne el.

A hetedik pecsét feltörésekor megnyilvánult égi lakók energiaruháinak és tükröződő formáinak figyelemmel kísérése folytán, a legáltalánosabban megtapasztalhatóan: az arkangyalok, kerubok, szeráfok, Örökkévalóság, Aevum, Kezdet, Őskezdet és Isten Lelke, a Bölcsesség által választott „szárny”-alakzatok kiképzésének felső kontúrja a gyermekek által szokványosan rajzolt, tetszetős királyi koronák rajzolatával megegyezik!

Őseink tehát igen jól tudták ezt! Vagyis a királyi koronák, (mint a beavatás és a beavatottság jelképei), azt is hivatottak (volnának) szimbolizálni, hogy a felkent és megkoronázott királlyal jelen vannak a Mennyei Birodalom képviselői. Egy király tulajdonképpen „égi” segítséggel, bölcsességgel és hatalommal rendelkezve kellene hogy uralkodjék. Ennek megfelelően a királyok „áldása” égi áldás kellene hogy legyen, s kézírásukból, pecsétnyomóikból – amennyiben valóban beavatottak –, Hitünk szerint az Oltáriszentség energiája *kellene* hogy sugárzódjék.

Tisztázni szükséges, hogy bár e megnyilvánulási formákat nem célszerű nyilvánosságra hozni, ez a szigorítás az ún. „védett alakzatokra” nem vonatkozik! *A védett alakzatok formáinak léletszentsége ugyanis az emberiség tudattartalmából származik* (pl. a kereszt szimbóluma). S azt minél gyakrabban gerjeszti az emberi tudatosság, Jelentősége az Égi Birodalomban annál kiemeltebb energiával képes rendelkezni.

AZ IDŐ

Az az ősi szimbolizmus, amely általa, a felsőbb világokból az ember számára megnyilatkozik, köztünk évek óta a legteljesebb

elképedést váltja ki. A megnyilvánult alakzatok lerajzolásától valami érthető oknál fogva ódzkodnak az e jelenségeket ismerők. Az embernek ugyanis ilyen esetekben pontosan az a kellemetlen érzése támad, mintha az illető Égi Lakót meztelenre vetkőztetve „kiadná” az otromba világnak. S mégis, amennyiben az Idő Szellemi Lényegének tündöklő energiaalakját lerajzolnánk, igen sokan megdöbbenének – mert ezáltal a legtökéletesebb és legősibb homokóra-alakzat válna láthatóvá!

Olvassuk csak figyelmesen az alábbi sorokat, s próbáljunk következtetni arra, hogy miképpen rejtették a sorok közé majd kétezer évvel ezelőtt azt, hogy az Égi Birodalomban bekövetkező Csend állapotában (is), a megpecsételéskor (is), s a hetedik pecsét feltörésekor (is) az IDŐ Szellemi Lénye fog őrt állni a megüresedett felsőbb világokban!

Részletek:

- ✦ „Ne ártsatok se a földnek, se a tengernek, se a fáknek, *amíg meg nem jelöljük* homlokukon Istenünk szolgáit”
- ✦ „A hetedik pecsét feltörésekor csend lett a Mennyben, úgy egy *félóra*ra.”

Vagyis az IDŐ amiatt került bele a mondatokba fontos tényezőként, mert János apostol a jövőbe látva megtapasztalhatta, hogy a pillanatnyilag kiüresedő Mennyek Országában ezekben a percekben az IDŐ fog őrt állani.

A NAPRENDSZER 10-IK BOLYGÓJÁNAK ÜZENETE

Valahogyan már nagyon vártuk, nagyon kívántuk, s nagyon reménykedtünk benne.

A Naprendszer 10. Bolygójának Ősereje az Időtlenségből az anyagi valóságunk kapujába leképezve önmagát, 1997. március

19-én, jóval hajnalhasadás előtt ragyogott fel az Asztrál-Horizonton.

Az emberi jellem tanulmányozására a Plútó felfedezésétől számítva, hozzávetőleg egy bő fél évszázad állott rendelkezésre. Kilépését a Szellemi Tudati Szintről 1995. tavaszán határozta el, s ebben az időszakban kezdett az anyagi világunkba vágyódó energiaformátumot öltetni.

Tekintettel arra, hogy az Asztrál-Horizont éppen annyira foglalt, mint az őserdők talaja, roppant óvatossággal próbálta letapogatni a már az Égi Birodalom által elfoglalt élettereket és alakzatokat, s közben el kellett kerülnie az ún. „védett alakzatokat” is, amelyeket a földi ember tudatossága hozott létre. Helykeresése hosszú hetekig tartott, hisz ilyenformán szűrhetette csak ki, hogy önmagának milyen értékeket és alaki megnyilvánulást válasszon. Az Asztrál-Horizonton ugyanis a legcsekélyebb kontúrvonal-darabka, alakzat vagy forma, energiamegnyilvánulás vagy impulzus is ösztönt, érzelmi töltést és értelmet jelent! S bármilyen szabad területet tár is fel a 10. Bolygó Ősereje kereső mozdulatai közben, ahhoz az égi területhez meghatározott emberi karakterek, viselkedési minták, jellemformák, ösztönenergiák és érzelmi töltések tartoznak.

Ily módon, több heti keresését követően a 10. Bolygónk Ősereje feltárta, hogy az emberiség elsősorban SZERETET-ből szenved hiányt. S amikor e szabad területet magába fogadta, nyomban nyilvánvalóvá vált, hogy a MEGENGEDŐ ÉS FELEMELŐ SZERETET patrónusává nemesedik az emberközeli világokban!

A NAPRENDSZER 11. BOLYGÓJÁNAK ÜZENETE

A legőszintebben szólva: nem számítottunk rá!

Amint a Naprendszer 10. Bolygója szisztematikusan pásztázta az Asztrál-Horizont területeit, váratlanul még egy el nem foglalt szabad karaktert talált. Feltárta, hogy a földi emberiség nem csupán Szeretetből, hanem SZÁMONKÉRÉSBŐL is hiányt szenved! S ekkor következett be a savanyú csoda! Mert amíg az Uránusznak és a Neptunusznak cirka százezer év állott rendelkezésére, hogy kialakítsa önmagát, a Plútónak erre volt vagy két évszázadnyi ideje, a leendő 10. Bolygónak maradt erre vagy hatvan éve, s ehhez képest az újonnan, s szinte a „semiből” felgerjedő 11. Bolygó, a karakterkészletét felvállalva, néhány hét alatt, mindenestől elkészült!! (E sorok írója a legaprólékosabban figyelemmel kísérhette a 10. és a 11. Bolygó „szárnypróbálgatásait” s kialakulását.)

Ha a 10. Bolygó nem végzett volna ilyen tökéletes feltáró tevékenységet, biztosak lehettünk volna abban, hogy a Földre akadályoztatás nélkül áradni fog a Szeretet, s a Teremtő türelme – irányunkban – végtelenné válik. Az energiaörvénylések azonban hamar felkeltették a leendő 11. Bolygó Szellemi Őserejének készenlétben várakozó vibrációját, s időtlen érdeklődése folytán ez a „természetfeletti energia”, 1997. április 4-én, 0 óra 30 perckor leképezte magát az anyagi világba! Az Égi Birodalom részéről, rövid 24 órán belül megtörtént programjának elfogadása, s miután a Felsőbb Világok jóváhagyták tevékenységi körét; hosszadalmas, s igen szép ceremóniával megtörtént a 11. Bolygó Beavatása. E beavatási ceremónia a lehető legtökéletesebben megfelel a földi, királlyá koronázási ünnepségeinknek. („Ami fent, az lent, s ami lent, az fent!”) S a 11. Bolygó Szellemi Ősereje, csillagászok által még fel nem

fedezetten, az emberközeli világokból, az emberiség SZÁMONKÉRÉSÉT azonnal megkezdte! Ily módon vált tehát kerekké az egész, hogy az emberiség el ne bízza magát...

AZ ÚJ FÖLD

1998. május 10-e körül az Asztrál-Horizonton egy érdekesnek ígérkező jelenség hívta fel magára a figyelmet. Ismeretlen szellemi energia fénysugara vetült az emberközeli dimenziókba, hogy megalkossa saját karakterkészletét.

Az **ÚJ FÖLD** jelezte jöttét, amely Jézus kétezer évvel ezelőtti Krisztusi Ígéréteiben szerepel!

Hatalmas misztérium volt naponta végigélni, amiképpen növekszik és erősödik energiakészlete, s miközben tisztelettel próbálta megismerni és elkerülni az Égi Birodalom immáron létező Megnyilvánulásainak karaktereit, lassan kibontakoztak „szárnyacsckái”. Csodát lehetett megtapasztalni, amikor ezen szárnyak (vagyis az Asztrál-Horizonton: alakok, formák, kontúrvonalak, érzelmek és vágyak) magnetikus energiaformáit többször egymást követően végigpásztázták az Égi Birodalom tájait, s a földi emberiség tudatállapotát.

Ezt követően az **ÚJ FÖLD** Szellemi Ősereje, az Időtlenség-ből kilépve, sorra elkezdte kizárni a mások által már elfoglalt karaktereket, s jelezte, hogy feltétlenül a Krisztus-Feszülethez szeretne hasonlítani(!). Tekintettel arra, hogy a feszület az Égi Birodalomban (is) „védett alakzat” (mivel az emberiség tudatossága szentként tiszteli), természetes, hogy ettől el kellett némiképpen térnie. S mégis, oly ügyesen „igazodott”, hogy az Átala választott alakzat pontosan leképezi a Krisztusi Feszület lényegét! Ezzel pedig az **ÚJ FÖLD** eleget tett annak a Krisztusi Ígéletnek is, miszerint csakis a SZERETETET képviselheti!

Az **ÚJ FÖLD** megszületett! Az Asztrál-Horizonton 1998. június 6-án, a késő esti órákban ragyogott fel a tükröződése, ezt követően nyomban Beavatást nyert, s nem sokkal később Égi Atyánk s a Kozmikus Krisztus védő ölelésébe került!

Több mint feltételezés, hogy az **ÚJ FÖLD** nem kíván anyagi világbeli, fizikai testet ölteni, vagyis az emberközeli világokban marad. Ily módon teljesítheti be Krisztus üzenetét, miszerint az **ÚJ FÖLDET** materiális világból származó földi porhüvely nem érintheti!

A HALE-BOPP ÜSTÖKÖS ARKANGYALA

„Voltak olyan sötét korszakok az emberiség történelmében, amikor az üstökösöket misztikus tulajdonságokkal ruházták fel, s megjelenésüket babonás félelem övezte” – hirdeti büszkén a tudomány, s vallottam jómagam is. Igen helyeseltem, hogy e jégbefagyott porvilággal kapcsolatban a tudósaink kitértek a babonák helytelenségére.

És akkor, egy estén, megállt előttem – Ő! S abban a másodpercben azt éreztem; megsemmisülök.

Valamit tettem-vettem a szabad ég alatt, s igencsak sötét este volt már, amikor; mint hatalmas, nyitott kemenceajtóból –, forrón kezdett valahonnan áradni az energia. Nyomban behatárolhatóvá vált, hogy ez az „energia” nálam fél méterrel magasabb, s hogy helyileg pontosan hol „áll”. Persze hogy akárhogy nézelődtem volna, fizikálisan „nem volt ott semmi”...

Elállt, majd felgyorsult a szívverésem, arcomat és kezemet égette a jelenlévő energia, s a benne rejülő Erő egyre gyorsabban nyomta fejemet a föld felé, s vele hajlott a hátam is.

Hát nem mondom, így meg lehet tanulni az alázatot...

Ám amikor már fizikálisan nem bírhattam tovább, átvillant rajtam, hogy fel kell vállalnom Jelenválóságát, hiszen Ember vagyok, nem pedig szűkülő ösztönlény! S akkor, Emberként, a képzeletbeli arca felé emeltem tekintetemet: s pontosan a két méternyire előttem vibráló hatalmas Erő „feje” irányában, a sötét háttérű égbolton, éppen abban a pillanatban – egy felhőske mögül kitekintve – felragyogott a Hale-Bopp üstököse!

Megdöböntett, hogy Ő mutatta meg magát nekem, hisz egyébként azt sem tudtam volna, hogy hol keressem. S a következő pillanatokban nyilvánvalóvá vált, hogy valamiféle kommunikációra készül.

No, én aztán az ilyesmire teljesen alkalmatlan vagyok, s egyébként is, ilyenkor leginkább csak dadogni tudna az ember.

– Köszönöm, hogy elvetted az önbizalmamat! – fogalmazódott meg bennem az első épkézláb gondolat, mire az eleddig kívüli „lángoló” energiája abban a pillanatban boldog örömmel belépett a testembe. Elállott a lélegzetem és a szívverésem, s le kellett nézmem, hogy vajon megvannak-e a lábaim, mert szinte még a testsúlyom is elhagyott, öröme pedig éppen arra szolgált, hogy kiragadjon a földi jelenválóságomból. Határtalan örömréztet áradt szét bennem s lelkemben. Mivel üdvözölt, immár önként fejet hajtottam előtte, ám abban a pillanatban öröme alább hagyott, energiaözöne lefékeződött, testemet a hideg üresség érzete járta át, s a Jelenség – megszűnt. Abban a pillanatban megértettem legelső üzenetét, s ez az üzenet jócskán ismerősnek tűnt: „Ne imádj engem, hisz szolgatársad vagyok!”

Felpillantottam hát, mire az öröm-energia ismét nyomban megjelent. Ekkor megértettem, hogy örömmámora annak az **ÉRDEK NÉLKÜLI SZERETETNEK** köszönhető, amellyel szakadatlanul dícséri a Teremtőjét! Akkor, ott, ismét csak gyarló emberként, megpróbáltam egyebet is megtudni felőle, ámde csupán egyvalamit volt hajlandó a tudatomba vetíteni:

„Dicsőség a Mennyben Istennek, és békesség a földön a jóakarátú embereknek!”

Közben az üstökös még mindig a „fej” irányából ragyogott az égbolton, s tehetségtelenségemben hirtelen el kellett határoznom, hogy nagyobb odafigyeléssel beazonosítsam az Asztrál-Horizont-beli energiavetületét. Megpróbáltam megismerni, s ő ezt várakozásteljes örömmel nyugtázta. Örvénylő, magnetikus energiáiból két másodperc alatt leolvashattam, hogy a „rangjelzése” – ARKANGYAL! S leolvashattam, hogy fontos üzenetek közvetítését vállalta magára.

Nem szokásom akaronc vágyakozással keresgélni a megoldásokat, kevés kérdés fogalmazódott hát meg bennem, de az a kevés is teljesen hiábavalóan, mivelhogy valamennyi kérdésemre a tudatomban nyomban az arkangyalok köszöntését fogalmazta meg: „Dicsőség a Mennyben Istennek, és békesség a földön a jóakarátú embereknek!”

Elvitathatatlan, hogy fontos események hordozója volt, hisz az Átala választott anyagi-világbeli vetülete: az üstökös oly fényesen és oly hosszasan ragyogott az égbolton, ahogy tán még soha, egyikük sem. Igen valószínű, hogy feladatköre sokrétű volt, jómagam azonban csupán néhány információját fejthettem meg. Hisz amikor az üstökös mag az óránkénti 160 000 kilométeres sebességével éppen Földközélen száguldott el: megszületett és beavatást nyert a Naprendszer 10. Bolygója! S amikor a legközelebb került a Naphoz, éppen akkor született meg a Naprendszer 11. Bolygója!

Bizonytalán egyéb más, fontos teendői is voltak üstökösünknek az emberközeli világokban, s az sem kétséges, hogy lángoló tisztelete és alázattal teljes energiáinak minőségével valamiképpen beépült az összemberiség tudatállapotába.

Valamennyi misztérium szerint, ha üstökös tűnik fel, valamiféle hírt közvetít. S megnyilvánulása minél feltűnőbb, annál fontosabb az általa közvetített információ. S ha ez ezer évek óta

ily módon maradt ránk, akkor tán felesleges hinnünk az elmúlt kétszáz év tudományának. Senki nem fogja ellenvetni, hogy maga az üstökös egy jégvilágba dermedt, kozmikus portömeg. Ámde jóvá kell hagyni egyidejűleg azt az álláspontot is, miszerint a kizárólag anyagi-világbeli eseményeket és jelenségeket vizsgáló tudományok, a *nem anyagi-világbeli* események és történések kapcsán, talán mégsem nyilatkozhatnak hitelesen.

Ha üzenet, akkor üzenet! Tekintsük meg ennek alapján az elmúlt években feltűnt néhány üstökös, vajon milyen nyomokat is hagytak az Égi Birodalomhoz tartozó Asztrál-Horizonton?

- + **Bowell** – 1989.: Csak jég és portömeg, energiaalakja nincs.
- + **Cernis** – 1991.: Csak jég és portömeg, energiaalakja nincs.
- + **Shoemaker** – 1991.: angyal
- + **Halley** – 1994.: arkangyal. Mivel feladta fizikai testét, azaz a Napba zuhant, bizonyos, hogy *szellemi ereje beépült az emberiség tudatállapotába!*
- + **Hyakutake** – 1996.: angyal
- + **Hale-Bopp** – 1997.: arkangyal

SZÓMAGYARÁZAT

Arkangyal: ismert és beazonosított misztériumi jelenség és bibliai megnyilvánulási forma. Az Égi Birodalom lakója, az angyali világ felett álló, „magasabb rangbéli” Irányító Értelem, aki a magasabb tartományokba is bejáratos. Energetikai szárnyszerkezetének tagoltsága olyan képzetet kelt, mintha egy-egy szárnyuk kettőből állana. E megtapasztalások alapján emlékezik meg a Biblia arról, hogy az arkangyaloknak négy

szárnyuk van. Esetükben valóban négy érzékelhető, de ez csupán az energiaruhájuk felületes megfigyelésére utal.

Asztrál-Horizont: Az emberi ösztön, érzelemvilág és értelem azon vetülete, amely valamennyi „szinten”, szélességben, mélységben és magasságban, közelségben és távolságban, ember nélkül is képes megnyilvánulni, vagyis *nem szükséges hozzá az emberi gondolat*.

Emberi Asztrálvolumen: Az összemberiség tudatállapotának és pillanatnyi tudattartalmának Asztrál-Horizonton tükröződő energiaformátuma és Szellemi Ősereje. Mindent tartalmaz és magába foglal, ami az emberi tudattartalomban *éppen* megfogható.

Kerubok: Ismert biblikus megnyilvánulási formák. Olyan, felettébb harcos Égi Energiák, akik bizonyos értelemben, fejlődésükben az arkangyalok felett állanak. A „szárnyszerkezetük” valójában csupán jobb és baloldali, de bármely dimenzióból és nézőpontból hatnak látszik. Felszínes, mégis valóságos megfigyelések alapján írja a Biblia, hogy a keruboknak hat szárnyuk van.

Lecsendesedési Periódus: Az az egyszeri és megismételhetetlen eseménysor, amely 1995. tavaszától 1998. október 17-én 15 óra 18 percig tartott, s alkalmat biztosított az emberi tudat feltárására, az Égi Birodalom Hierarchikus Rendjének megismerésére, a hetedik pecsét feltörésére és az emberi lelkek és tudatosság „minőségi” megpecsételésére.

Szeráfok: Ismert és beazonosított, ámde a földi világban csupán igen ritkán megnyilvánuló misztériumi jelenségek. Olyan, az arkangyalok és kerubok felett álló „Mennybéli” lakók, akik bár küzdelemre teremtett lények, de értelmük már az Örökkévalóság határterületeit súrolja. A szeráfoknak is csupán csak két energiaszárnyuk van, ámde ez valamennyi nézőpontból és dimenzióból hatnak tűnik. Emiatt vallják a bibliai idők felszínes megtapasztalásai, hogy a szeráfoknak hat szárnyuk van.

LEHET-E A PECSÉTEN VÁLTOZTATNI?

Ma már nem mondhatjuk azt, hogy van még ennyi és ennyi évünk, hónapunk vagy napunk, melyek alatt komótosan és módszeresen alakíthatjuk tudatosságunkat, s lelki érésünk folyamatát. Valami lezárult. S bár hálát adhatnánk a Sorsnak, amiért éppen e perdöntő és felelősséggel teljes periódusban élhetünk a Földön, sokakban e „pecsét” léte bizonytalanságot és kétségeket ébreszthet: Hisz valahogyan – olyan nagyon váratlanul történt... S annyi, de annyi mindent kellett volna még megoldanunk!...

A kétségek között vergődő, s szorongó embertársaimra ösztönzőleg, biztatóan és szeretettel tekintenek a Mennyek Birodalmának lakói: Mert bár valami megváltozott, azért reményvesztett állapotról szó sincs!

Az összemberiséget megváltani, társadalmakat átalakítani ugyan földi ember már nemigen lenne képes, de az EGYEDI, TÖREKVŐ EMBER SZÁMÁRA A LÉLEK KAPUJA folyamatosan NYITVA ÁLL!

Van még lehetőség – a Megpecsételést követően is, ámde ezért már némi áldozatot szükséges hoznunk: Tudatosan és többen kell érte tennünk, fel kell tudni vállanunk azt, hogy béketűrőbben és szívósan alakítgatjuk a SAJÁT belső világunkat, meg kell tanulnunk „befelé” alakulni, s „felfelé” szolgálni. Van még remény, van még lehetőség! Senki nem mondhatja, hogy „elkéstem!”. Mert bár lezárult valami, ez csupán arra utal, hogy SAJÁT életünk terheit és a Lélek ösvényeit *önmagunknak* kellene megtalálnunk. Elkésett ember pedig valójában soha nem létezik, hiszen az EMBERRÉ válásunk még korántsem fejeződött be, s ehhez az egyéni folyamathoz bármikor segítségül hívhatjuk Teremtő Atyánkat. De

miközben tovább keressük helyünket a világban, arra ügyeljünk, hogy hatalmába ne kerítsen bennünket a félelem!

NYITVA HAGYOTT KEGYELEM

Október 24-én, egy héttel a legjelentősebb események lezajlását követően előadást tartottam cirka száz fő részvételével, az emberi lelket megérintő témakörökben. S ezen előadás során meglepetéssel sikerült megtapasztalnunk a következőket:

- + Előadás közben az előadóteremben többször megnyilvánult a Bölcsesség energiája. Őt többen nyomban felismerték!
- + Az előadás kezdetén a résztvevők 25%-ában nyilvánult meg magasabb energiaminőség.
- + Az előadás második óráját követően a résztvevők 50%-ának kézírásában érződött magasabb Szeretet-energia.
- + Az előadás 4. órájában a résztvevők 75%-ának kézírásában nyilvánult meg magasabb energiaminőség.
- + Az előadás végén, hét óra múlva a résztvevők 100%-ának testéből áradt magasabb Szeretet-energia!

Hogy ezt az energiát ki mennyi ideig képes megtartani, az természetesen mindenkinek a magánügye, hisz ez csupán a további, legszemélyesebb gondolataitól függ.

Ámde a fenti tüneményes jelenségből ismét arra a rendkívül fontos következtetésre jutottunk, hogy a Mennyei Birodalomban igen jónéven veszik, ha minél gyakrabban, s minél elmélyültebben foglalkozunk Isten és az ember kapcsolatával, s lelkünk épülésével, hogy lényünket egyre inkább lekösse a „felfelé” törekvő vágyakozás.

Utószó

Jelzett epizód, amelyről e rövid megemlékezésben szó esett, a Teremtésnek és emberi történetünknek rövid részletére vonatkozhatott csupán. Az Élet ezt követően perog tovább, hogy az ember újabb kalandok előtt találhassa magát.

Száz és százezer fontos esemény állhat immár mögöttünk, ezer és ezer elkövetkezendő esemény vár még ránk, s ez a leghívebben képes arra utalni, hogy jelen állapotunkban még nemigen mernénk Égi Atyánk színe elé kerülni. S mégis, azzal a módosulással, amely a hetedik pecsét feltörésekor bekövetkezett, talán egy ici-picit teljesebbé válhatott az ember. S amit ezáltal megtapasztalhattunk, lassan beivódik majd az összemberiség tudatába.

Mindazt pedig, ami történt, teljességgel Égi Atyánk Kegyelmeinek, s az Ő Szolgálattevőinek: Isten Lelkének: a Bölcsességnek, Isten Egyszülött Fiának: a Szeretetnek, az eseményeket leghívebben koordináló Igazság Lelkének: a Szentléleknek, s az őt álló Időnek köszönhetjük.

ISBN 963 03 6297 X

ISBN 963 03 6297 X
Kiadó: Faktor Bt.
2141 Csömör,
Szabadság út 19.